

Arrest

nr. 106 687 van 12 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 30 november 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 10 augustus 2012 tot weigering tot in ontvangst name van de bij volmacht ingediende aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 januari 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS .

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. AVAKYAN, die loco advocaat A. EL MOUDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers raadsman meldt zich op 2 november 2010 aan bij de administratieve diensten van de stad Antwerpen om middels bijzondere volmacht voor verzoeker, op dat ogenblik vastgehouden in de gevangenis van Merksplas, een aanvraag in te dienen tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als echtgenoot van een Belgische onderdaan. Deze aanvraag wordt op dezelfde datum bij mondelinge beslissing niet in overweging genomen. Verzoeker stelt tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest met nummer 61 445 van 16 mei 2011 wordt de mondelinge weigeringsbeslissing van 2 november 2010 vernietigd.

1.2. Verzoekers raadsman meldt zich op 8 juli 2011 opnieuw aan bij de administratieve diensten van de stad Antwerpen om middels bijzondere volmacht voor verzoeker een aanvraag in te dienen tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als echtgenoot van een Belgische onderdaan. Deze aanvraag wordt op dezelfde datum bij mondelinge beslissing niet in overweging genomen. Verzoeker stelt ook tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad. Bij arrest met nummer X van 7 november 2011 wordt ook de beslissing van 8 juli 2011 vernietigd.

1.3. Verzoekers raadsman meldt zich op 21 maart 2012 opnieuw aan bij de administratieve diensten van de stad Antwerpen om middels bijzondere volmacht voor verzoeker een aanvraag in te dienen tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als echtgenoot van een Belgische onderdaan. De raadsman van verzoeker stelt bij schrijven van dezelfde datum, afgestempeld door verweerder op 22 maart 2012, dat de weigering om de aanvraag in ontvangst te nemen gelijk staat met een mondelinge weigering. In dit schrijven wijst hij er tevens op dat hem, op het ogenblik dat hij zich aanmeldde bij verweerder, een kopie ter beschikking werd gesteld van een beslissing van de burgemeester van Antwerpen van 22 februari 2012 waarbij wordt geweigerd een aanvraag in ontvangst te nemen doch stelt hij dat op voormelde datum geen aanvraag werd ingediend.

1.4. Verzoekers raadsman meldt zich op 1 augustus 2012 opnieuw aan bij het de administratieve diensten van de stad Antwerpen om middels bijzondere volmacht voor verzoeker een aanvraag in te dienen tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, ditmaal als ascendent van de twee Belgische kinderen geboren uit zijn huwelijk met een Belgische onderdaan. De burgemeester van de stad Antwerpen neemt op 10 augustus 2012 de beslissing tot weigering tot in ontvangst name van de bij volmacht ingediende aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Inzake de aanvraag in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt aan:

[...]

om volgende reden geweigerd de aanvraag op te maken:

- betrokkene reeds een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie bij volmacht heeft willen indienen, wat werd geweigerd bij beslissing van 22/02/2012 als volgt.

"Wordt geweigerd de aanvraag in ontvangst te nemen overwegende dat bij een aanvraag gezinshereniging de regels van het administratieve recht dienen te worden toegepast.

Overwegende dat in het administratieve recht uitdrukkelijk die situaties vermeld worden waarbij een advocaat zijn cliënt kan vertegenwoordigen door middel van een volmacht.

Overwegende dat een aanvraag tot verblijf als familielid van een burger van de Unie niet behoort tot bovengenoemde situaties.

Immers, artikel 52 §1, 1e lid van het Vreemdelingenbesluit (dd 08/10/1981) bepaalt dat het indienen van een aanvraag gebeurt door middel van een document overeenkomstig het model van de bijlage 19ter;

Het model van de bijlage 19ter vermeldt uitdrukkelijk dat de vreemdeling 'zich bij het gemeentebestuur heeft aangeboden' waarbij het begrip 'zich aanbieden' in Van Dale-Groot Woordenboek der Nederlandse taal, in de taalkundige betekenis wordt omschreven als 'zich vertonen 'zich vervoegen bij 'verschijnen voor En dat 'deze aanvraag tot verblijf werd opgesteld in drie exemplaren, waarvan één aan de betrokkene werd afgegeven' terwijl nergens in het model enige ruimte is voorzien voor de vermelding van de hoedanigheid van een gevolmachtigde. Daarnaast stipuleert artikel 52 § 1, 3e lid in fine van de Vreemdelingenwet dat de burgemeester of zijn gemachtigde 'geen bijlage 19ter overhandigt';

Bovendien is het belang van de persoonlijke identificatie van de aanvrager en de noodzaak om te kunnen nagaan of voldaan is aan alle voorwaarden gesteld in artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit af te leiden uit de reglementering, dit alles in het kader van de noodzaak om misbruik tegen te gaan indien zich een derde aanbiedt. Er bestaan rechtspraak van de RvV waarin dit standpunt bevestigd wordt (oa RvV arrest nr 13.813 van 31 januari 2008, RvV arrest nr 5.283 van 20 december 2007 en arrest nr 2.442 van 20 oktober 2007, zie www.rvv-cce.be)

Overwegende dat betrokkene zijn aanvraag tot verblijf als familielid van een burger van de Unie wenst in te dienen middels een volmacht toegekend aan zijn advocaat wordt geweigerd deze aanvraag tot verblijf als familielid van een burger van de Unie in ontvangst te nemen op grond van het administratief recht.”

- *betrokkene heeft deze beslissing die aan hem verzonden werd op 21/03/2012 niet aangevochten, en deze beslissing definitief is geworden.*

- *betrokkene brengt geen enkel nieuw element aan*

- *de bijlage 19ter als deel van het KB van 08/10/1981 reglementair van aard is, en de bewoordingen van deze bijlage 19ter evenals deze van artikel 52 van voormeld KB de aanvrager verplichten zich persoonlijk te begeven naar het gemeentebestuur, en niet toelaten dat de aanvraag bij volmacht geschiedt."*

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt in een exceptie op dat het ingestelde beroep laattijdig is. Hij verwijst hiertoe naar een bewijs van aangetekend schrijven van 27 augustus 2012 waarbij de bestreden beslissing werd verstuurd naar de gevangenis van Antwerpen, alwaar verzoeker volgens een uittreksel uit het Rijksregister van 1 augustus 2012 was opgesloten. Hij wijst verder op artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek.

De Raad merkt evenwel op dat op basis van het administratief dossier niet eenduidig blijkt dat verzoeker zich bevond in de gevangenis van Antwerpen op het ogenblik dat voormeld aangetekend schrijven daar werd afgeleverd en dat aldaar aldus een kennisgeving van de bestreden beslissing heeft plaatsgevonden. Op grond van het door verweerder bijgevoegd uittreksel uit het rijksregister blijkt dat verzoeker op 16 september 2009 werd overgebracht naar de gevangenis van Antwerpen. Evenwel zijn er aanwijzingen dat verzoeker gedurende de laatste maanden van zijn gevangenschap heeft verbleven in de gevangenis van Wortel. Dit volgt uit het gegeven dat het administratief dossier tevens een bewijs van aangetekende zending bevat aan de gevangenis van Wortel, evenwel zonder leesbare poststempel, en een opsluitingsfiche waaruit volgt dat verzoeker toen hij op 23 januari 2013 werd vrijgesteld verbleef in de strafinrichting van Wortel. Gelet op het gegeven dat de Raad niet op ondubbelzinnige wijze kan vaststellen dat verzoeker nog verbleef in de gevangenis van Antwerpen op het ogenblik dat voormeld aangetekend schrijven van 27 augustus 2012 aldaar werd afgeleverd, dat verweerder blijkbaar overging tot een nieuwe betekening van de bestreden beslissing in de gevangenis van Wortel, evenwel zonder leesbare poststempel en dat verzoeker zelf een bewijs aanbrengt van inontvangstname van een schrijven van verweerder in de gevangenis van Wortel op 31 oktober 2012, dient de exceptie van laattijdigheid van het beroep te worden verworpen.

2.2. De Raad merkt daarnaast ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft gegeven (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting wordt niet betwist dat verzoeker intussen werd vrijgelaten uit de gevangenis en zich op 30 januari 2013 bij de gemeente Boom heeft aangemeld om in persoon een aanvraag in te dienen tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie en dit als bloedverwant in opgaande lijn van een van zijn minderjarige kinderen. Verzoeker werd naar aanleiding van deze aanvraag in het bezit gesteld van een bijlage 19ter.

Nu verzoeker intussen is vrijgesteld en zich persoonlijk heeft kunnen aanmelden bij de gemeente Boom om een aanvraag in te dienen tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, waarbij deze aanvraag om gezinshereniging in overweging werd genomen, blijkt niet op welke wijze de vernietiging van de in casu bestreden beslissing verzoeker nog enig voordeel kan opleveren. Verzoeker erkent ter terechtzitting geen actueel belang meer te hebben bij huidig beroep. Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS